

CONJECTURES

ἔχει — l. 21, δή = PAG. 88, l. 7, τὸ τοῦ μεταξὺ, etc. = PAG. 89, l. 21, εἰ λεπτότριχοι = PAG. 90, l. 27, τινα aj. = PAG. 91, l. 7, περὶ τὰς ὁχείας, etc. — l. 25, ἀποβάλῃ = PAG. 96, 17, ἔμμονον = PAG. 105, l. 5, ἔχειν = PAG. 106, l. 11-12, πλεῖστον πάντων καὶ τῶν μεγίστων. = PAG. 111, l. 19, τὸ δὲ οὖν = PAG. 112, l. 3, οὐ τὸ ἐπίπτυγμα. — l. 5, ἐπεί = PAG. 114, l. 8, ἀπηθῶν = PAG. 117, 3, καὶ τὰ μέρη — l. 12-3, προδοσκίδα — l. 15, καθάπερ... οὐ τ. δ. — l. 16, πλὴν aj. = PAG. 121, l. 18, κατὰ τῆς θαλάττης = PAG. 123, l. 7, τῷ διστραχώδει = PAG. 124, l. 9, καὶ δή — l. 10, ἀντὶ τι — l. 19, πολλαὶ aj. = PAG. 125, l. 22, αὗτά = PAG. 132, l. 2, παράδειγμα = PAG. 133, l. 17, πρόσαντες — PAG. 135, l. 21, στενήν = PAG. 136, l. 5-6, διὸ καὶ ... φαινονται — l. 27, ἡ ἐστιν ἀτελής = PAG. 144, 15-16, αὐτόματον = PAG. 145, l. 12, καὶ transp. = PAG. 149, l. 20, κακὸν τῆς φ. = PAG. 150, l. 11, ἀπαν τ' εἰσπιφράναι = PAG. 155, l. 9, καί τιν' ἄλλα = PAG. 157, l. 16, ἡδίστων = PAG. 158, l. 23, [ἐν] — l. 25, [διακλαπῆ] = PAG. 164, l. 5, οἶον — l. 10, πλὴν — l. 17, μναῖαι — l. 26, αὐτόθεν = PAG. 168, l. 9-10, ὥσπερ συμμένει — l. 13, [διφῶσιν] — l. 17, πέραν. — La nouvelle disposition du texte depuis la ligne 18 jusqu'à la l. 22. = PAG. 170, 16, κατιόντι = PAG. 172, l. 1, ἡ λεύκης. — l. 7, ἔκάστων — l. 12, ἀ δ' αἱ σηπίαι... * * — l. 16, ὅθεν γιλισχρότητι περιπέττεται — l. 20, οἰονεῖ = PAG. 173, l. 20, τὸ φυτῶν βοστρύχιον = PAG. 178, l. 8-9, παλαιωθεῖσα = PAG. 180, l. 17, [ἔποπτοι] = PAG. 182, l. 5, θύμου — l. 25, περιφρήζασα = PAG. 183, l. 1, ἐν ἀκμῇ = PAG. 184, l. 19-20, δισπερεῖ ἀλλὸς στίλβη καταλείφοντα = PAG. 187, l. 19, τοῖς μεγάλοις καὶ οἷς μικροῖ = PAG. 188, l. 12-13, ἀναπετόμενοι (1). = PAG. 190, l. 23, αὐτόματον (2) = PAG. 192, l. 16, ἐξ ἐλαχίστου ἐν φῶ — l. 17, ἐν τοῦτο = PAG. 194, l. 17, ἔνιαι = PAG. 195, l. 11, δέ — l. 12, τε = PAG. 196, l. 24, [πεφυκός] — l. 25, ἐκ τοῦ μαλακοῦ — PAG. 335, l. 1, τοξευμάτων τῶν ἐν τῷ = PAG. 337, l. 10, συνέσει

(1) La vulgate ἀναπετόμενα est spacieuse ; Schneider l'a conservée. En tout cas, ἀναπετόμεναι me semble inadmissible.

(2) Vulg. ὅσα ἔχει αὐτῶν ζωῆν. On pourrait rapprocher de cette locution celle qui se trouve p. 357, l. 4, ἔτι βίου δεόμενα. Cependant cette dernière même paraît fort douteuse à Schneider. J'avais conjecturé ἔτι TITθοῦ, qui s'accorde assez avec les anciennes versions latines, *adhuc cura indigentes* (Mœrb.), *adhuc parentis operam desiderantes* (Gaza).